

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Toma Nadejda, Moraru Petru

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Musteața Valeriu Xxxxx, născut la xxxx, originar din r-nul xxxx, s. xxxx, și domiciliat în r-nul xxx or. xxxx, str. xxxxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 17.01.2013 – 04.11.2016 (prima instanță);
2. 02.12.2016 – 22.03.2017 (instanța de apel);
3. 25.05.2017 – 01.08.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 04 noiembrie 2016, Musteața Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

A fost încetat procesul cu privire la acțiunea civilă intentată de Golea Vasilisa cu privire la încasarea prejudiciului moral.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Musteața Valeriu, la 03.11.2012, posedând permis de conducere cu nr. 078300584, eliberat la 24.04.2007 de către SEET Florești, valabil pentru categoria vehiculului condus, în jurul orei 18:40 min, conducând în stare de ebrietate alcoolică autoturismul de modelul „VAZ 2107” cu n/î FR AJ 550, cu o viteză de aproximativ 80-90 km/h, pe traseul Florești – Izvoare, în apropierea satului Sevirova, r-1 Florești, din imprudență, neținând cont de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția sa, de dexteritatea sa în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră, adică timpul de seară, cu partea din fața dreaptă a

automobilului, l-a tamponat pe Golea Vladimir a.n. xxx, care în acel moment repara căruța, cauzându-i vătămări corporale sub formă de traumatism deschis toracic, lezarea traumatică a peretelui anterior al cutiei toracice cu ruptură de aortă și contuzia cordului, fractura sternului și coastelor anterior stânga, fractura completă a coloanei vertebrale la nivelul ThXII - LI, cu întreruperea măduvei spinării la acest nivel, fractura deschisă ploieschiloasă ambele oase de la gamba stângă cu deplasare, care conform raportului de expertiză medico legală nr. 144 „D” din 19 noiembrie 2012, se califică ca grave, după criteriul pericolului pentru viață, în urma cărora victima a decedat la fața locului.

Astfel, Musteața Valeriu, a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM Nr. 357 din 13.05.2009 prevăzute de pct. 14 „Conducătorului de vehicul îi este interzis: lit. a) „să conducă vehiculul în stare de ebrietate...”, pct. 45 „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul, ținând permanent seama de următorii factori: lit. a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, lit. b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, lit. d) situația rutieră; alin. 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, încălcări care sunt în legătură directă cu comiterea accidentului rutier în cauză și consecințele survenite.

Prima instanță a încadrat aceste acțiuni ale inculpatului Musteața Valeriu în baza prevederilor art. 264 alin. (4) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, adică, încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, acțiune care a provocat, din imprudență, decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către avocatul Guțu Sergiu în numele inculpatului Musteața Valeriu, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care Musteața Valeriu să fie achitat, invocând că:

- prima instanță superficial a examinat declarațiile martorilor acuzării, raportul de expertiză care sunt cu contradicții;
- prima instanță nu a dat o apreciere justă declarațiilor martorilor apărării ci le-a apreciat ca critice pe motiv că sunt prieteni a lui Musteața Valeriu;
- a apreciat critic și declarațiile lui Bondarciuc Anatolie care a recunoscut că el s-a aflat la volanul automobilului pe același motiv că sunt prieteni;
- prima instanță superficial a cercetat circumstanțele cauzei concluzionând un aspect eronat precum că „Musteața Valeriu ... cu o viteză de 80 – 90 km/h ... la tamponat pe Golea Vladimir”, este o concluzie stranie, atât timp cât nu a fost

stabilită viteza de deplasare a automobilului de nici un aparat de măsurare a vitezei și nici de un raport de expertiză;

- procesul verbal de cercetare la fața locului relevă date care infirmă vinovăția inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 martie 2017, au fost admise apelurile declarate, casată total sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Musteața Valeriu a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Corpurile delictelor s-a dispus de a fi păstrate în scopul continuării urmăririi penale.

Acțiunea civilă intentată de Golea Vasilisa a fost respinsă.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a respectat normele procesuale, nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, ca urmare nu a judecat fondul cauzei în condițiile legii, a adoptat o sentință care nu cuprinde motive legale, faptele incriminate fiind eronate și care nu se bazează pe probele conținute la materialele cauzei.

La fel, în urma evaluării probelor, instanța de apel a considerat că învinuirea adusă inculpatului în baza art. 264 alin. (4) Cod penal se bazează pe presupuneri, deoarece acuzarea a presupus numai că anume Musteața Valeriu a comis încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, acțiune care a provocat, din imprudență, decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate, totodată acuzarea nu a probat prin probe pertinente, concludente și utile comiterea faptelor incriminate către Musteața Valeriu.

Totodată, instanța de apel a arătat că totalitatea probelor administrate și verificate de către instanța de apel la solicitarea procurorului, nicidecum nu confirmă temeinicia învinuirii aduse inculpatului, nefiind prezente pe cauză suficiente probe pertinente, concludente și utile, care pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare potrivit acuzării aduse inculpatului, concluzia primei instanțe privind constatarea vinovăției inculpatului în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, fiind una absolut eronată și contravine probelor administrate atât în ședința primei instanțe, cât și în ședința instanței de apel.

Mai mult, instanța de apel a reținut, că prin ordonanța procurorului, Musteața Valeriu a fost pus sub învinuire în faptul că la 03.11.2012, posedând

permis de conducere cu nr.078300584, eliberat la 24.04.2007 de către SEET Florești, în jurul orelor 18.40 min, conducând în stare de ebrietate alcoolică autoturismul de modelul „VAZ 2107” cu n/î FR AJ 550, cu o viteză de aproximativ 80-90 km/h, pe traseul Florești – Izvoare, în apropierea satului Sevirova, raionul Florești, din imprudență, neținând cont de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția sa, de dexteritatea sa în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră, adică timpul de seară, cu partea din față dreaptă a automobilului condus, 1-a tamponat pe Golea Vladimir, care în acel moment repara căruța, cauzându-i vătămări corporale sub formă de traumatism deschis toracic, lezarea traumatică a peretelui anterior al cutiei toracice cu ruptură de aortă și contuzia cordului, fractura sternului și coastelor anterior stânga, fractura completă a coloanei vertebrale la nivelul ThXII -LI, cu întreruperea măduvei spinării la acest nivel, fractura deschisă ploieschiloasă ambele oase la gamba stângă cu deplasare, care conform raportului de expertiză medico legală nr. 144 „D” din 19 noiembrie 2012, se califică ca grave, după criteriul pericolului pentru viață, în urma cărora victima a decedat la fața locului.

Musteața Valeriu a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM Nr. 357 din 13.05.2009, prevăzute de pct. 14) *„Conducătorului de vehicul îi este interzis, lit. a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate....”*, pct. 45) *„Conducătorul trebuie să conducă vehiculul, ținând permanent seama de următorii factori: lit. a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, lit. b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, lit. d) situația rutieră, alin. 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”*, încălcări care sunt în legătură directă cu comiterea accidentului rutier în cauză și consecințele survenite.

Astfel, instanța de apel a indicat că Musteața Valeriu a fost pus sub învinuire că prin acțiunile sale a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, după semnele calificative încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, adică, încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, acțiune care a provocat, din imprudență, decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate.

Instanța de apel a considerat că invocarea de către procuror a concluziilor rapoartelor de expertiză privind leziunile corporale depistate la victima Golea Vladimir, precum și a declarațiilor experților audiați nu pot fi luate în considerare ca probe în acuzarea inculpatului, din motivele nominalizate mai sus, mai ales că nu se demonstrează că leziunile au fost cauzate anume de Musteața Valeriu ca

conducător al mijlocului de transport care a încălcat regulile circulației rutiere, după cum a fost pus sub învinuire.

În același context, instanța de apel a relatat că concluzia primei instanțe privind condamnarea inculpatului în faptele incriminate este una eronată și nu se racordă la probele administrate atât în ședința primei instanțe, cât și în ședința instanței de apel, învinuirea fiind bazată pe presupuneri care nu și-au găsit confirmare, nefiind probat faptul incriminat inculpatului că anume el s-a aflat la volanul mijlocului de transport de model „VAZ 2107” cu n/î FR AJ 550 și a încălcat regulile circulației rutiere, care au condus la tamponarea lui Golea Vladimir, cu cauzarea leziunilor corporale grave victimei, care au dus la decesul ultimului, comisă în stare de ebrietate, probele acușării fiind considerate nerelevante și care nu demonstrează cert că fapta a fost comisă de inculpat.

Instanța de apel a motivat, că deși Musteața Valeriu a fost pus sub învinuire în comiterea infracțiunii incriminate, totodată o altă persoană, și anume Bondarciuc Anatolie, fiind audiat sub jurământ în calitate de martor în cadrul ședinței judiciare în prima instanță și fiind preîntâmpinat pentru răspunderea penală prevăzută de lege pentru darea de mărturii false, a declarat clar că el personal s-a aflat la volanul mijlocului de transport implicat în accidentul rutier soldat cu decesul lui Golea Vladimir.

În același context, instanța de apel a reținut că aceste declarații au fost susținute de declarațiile martorilor Ixari Nistor, Pleșca Dorian, Lozan Viorel, Burbulea Zinaida, care au declarat că în seara respectivă la volanul mijlocului de transport marca „VAZ 2107” s-a aflat Bondarciuc Anatolie, declarații analogice a dat și inculpatul Musteața Valeriu, care a declarat că la volanul automobilului s-a aflat anume Bondarciuc Anatolie.

Temeiuri de a pune la îndoială declarațiile respective ale martorilor nu au fost identificate de instanța de apel, mai ales că martorii au dat declarații sub jurământ și fiind preîntâmpinați pentru răspunderea penală pentru darea de mărturii false.

Mai mult, instanța de apel nu a constatat temei de a nu crede declarațiile martorului Bondarciuc Anatolie, care se auto încriminează în fapta în care a fost pus sub învinuire Musteața Valeriu.

Faptul că prin ordonanța procurorului Procuraturii Ungheni din 14.12.2012 Bondarciuc Anatolie a fost scos integral de sub urmărire penală în cauza dată, instanța de apel a conchis că nu poate fi luată în considerare în detrimentul inculpatului Musteața Valeriu și nici nu confirmă că anume Musteața Valeriu a comis fapta incriminată.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că ceilalți martori audiați din partea acușării, au declarat că nu au văzut cine se afla la volanul mijlocului de transport, în

sensul invocat de acuzare nefiind demonstrat cu certitudine că anume Musteața Valeriu a fost la volanul mijlocului de transport care l-a tamponat pe Golea Vladimir și i-au provocat leziuni corporale care au dus la decesul lui.

La fel, cât privește procesele – verbale ale acțiunilor procesuale de recunoaștere a persoanei invocate de acuzare, instanța de apel a considerat că elementele de fapt conținute în aceste mijloace nu servesc incontestabil la identificarea anume a lui Musteața Valeriu în afara dubiilor, în raport cu declarațiile martorilor Bondarciuc Anatolie, Ixari Nistor, Pleșca Dorian, Lozan Viorel și Burbulea Zinaida.

Astfel, instanța de apel a constatat necesitatea achitării inculpatului Musteața Valeriu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal din motivul că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu, indicând temeiurile de recurs din art.427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței primei instanțe, invocând că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- urmărirea penală a fost efectuată cu respectarea normelor procesual - penale, la finalizarea ei au fost prezente părțile, au luat cunoștință cu materialele cauzei penale, însă nici în timpul urmăririi penale, nici în timpul luării cunoștinței cu materialele dosarului și nici în cadrul cercetării judecătorești, nici apărătorul nici inculpatul, n-au contestat nici un act procesual, astfel probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată dovedesc integral vinovăția inculpatului Musteața Valeriu în săvârșirea infracțiunii incriminate;
- instanța de apel a indicat că declarațiile lui Bondarciuc A. au fost susținute prin declarațiile martorilor Ixari Nistor, Pleșca Dorian, Lozan Viorel și Burbulea Zinaida deoarece instanța n-a specificat care parte din declarații vin să confirme acest fapt, deoarece nici unul din ei nu au fost martori oculari;
- vinovăția inculpatului se confirmă prin probele prezentate de acuzator, declarațiile martorilor și probele scrise;
- deși a atras atenția instanței în cadrul examinării cauzei, instanța de apel a ignorat faptul că după efectuarea acțiunilor de urmărire penală și clasificarea circumstanțelor cauzei prin ordonanța procurorului din 14.12.2012, Bondarciuc A. a fost scos de sub urmărirea penală, deoarece s-a stabilit cu certitudine că acesta s-a aflat în automobil în calitate de pasager motivând că acest lucru nu poate fi luat în detrimentul inculpatului.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, au depus referințe:

7.1 Inculpatul Musteața Valeriu care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat, motivând prin faptul că instanța de apel corect a ajuns la concluzia de achitare deoarece în cadrul examinării cauzei penale în prima instanță cât și în ordine de apel nu au fost aduse dovezi incontestabile care ar demonstra că Musteața Valeriu a comis prin acțiunile lui infracțiunea incriminată, existând dubii că acesta a săvârșit infracțiunea.

Mai mult, susține că Bondarciuc Anatolie a declarat că el personal s-a aflat la volanul mijlocului de transport, fiind sub jurământ, audiat în calitate de martor și preîntâmpinat pentru răspunderea penală prevăzută de lege pentru darea de mărturii false.

7.2 Succesorul părții vătămate, Golea Alexandru, prin care a manifestat dezacordul cu decizia instanței de apel, a solicitat admiterea recursului procurorului și restituirea prejudiciului material.

8. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit mai menționează că procurorul în recurs, drept temeiuri pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, și anume cazurile cînd „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*”.

Verificînd legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, nu se confirmă în prezenta speță, fiind invocat declarativ de către procuror.

Colegiul penal lărgit notează că din analiza materialelor cauzei, rezultă cert că prima instanță a apreciat obiectiv prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinat în ședința de judecată a primei instanțe, descrise și în sentință (f.d. 195-205, vol. II), și corect a adoptat soluția de condamnare a lui Musteața Valeriu, în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, pentru încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, adică, încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, acțiune care a provocat, din imprudență, decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate.

În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel greșit a admis apelurile declarate de către avocatul Guțu Serghei în numele inculpatului Musteața Valeriu, a casat sentința și l-a achitat pe Musteața Valeriu de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit concluzionează că la argumentarea soluției, instanța de apel a apreciat unilateral probele administrate la dosar, acordând o valoare primară declarațiilor inculpatului Musteața Valeriu, martorului Bondarciuc Anatolie care se afla în mașină cu inculpatul și a martorilor Ixari Nistor, Pleșca Dorian, Lozan Viorel, Burbulea Zinaida, care nu au fost martori oculari al accidentului, apreciate corect critic de prima instanță, în detrimentul probelor administrate de partea acuzării – martorii oculari ai accidentului Coșciug Andrei și Botnaru Viorel, care fiind audiați în prima instanță sub jurământ (f.d. 29, 40, vol. II), au declarat că după tamponarea bătrînului și căruței, de la volanul automobilului „VAZ 2107”, a coborât inculpatul Musteața Valeriu, fără a aduce argumente plauzibile de respingere a valorii probatorii a acestor probe, achitându-l neîntemeiat pe Musteața Valeriu de comiterea faptei imputate.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că este neclară poziția instanței de apel care a specificat în decizia sa că probe concludente și pertinente în probarea faptei imputate inculpatului de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate și în ședința instanței de apel nu s-a constatat că fapta incriminată a fost săvârșită de inculpat, care nu au fost înlăturate, motivând în acest aspect că probele cercetate nu indică cert și direct că Musteața Valeriu a comis infracțiunea incriminată, mai ales că probele cercetate sunt contradictorii și nu coroborează în susținerea acuzării, contradicții care nu au fost înlăturate și nu prezintă o stare clară în dovedirea vinei inculpatului în fapta prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, fără a ține însă cont de faptul că aceste argumente nu pot justifica pronunțarea unei sentințe de achitare, din moment ce la cauza penală respectivă, prima instanță și-a întemeiat soluția de condamnare a lui Musteața Valeriu în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, pe un cumul de probe suficient, primordial pe martorii oculari ai accidentului Coșciug Andrei și Botnaru Viorel, care și în opinia instanței de recurs ordinar sunt credibili și demonstrează vinovăția inculpatului Musteața Valeriu că anume el a fost conducătorul automobilului „VAZ 2107” care a tamponat victima decedată Golea Vladimir și respectiv este vinovat de comiterea infacțiunii imputate.

Astfel, Colegiul penal lărgit analizând decizia instanței de apel conchide că instanța de apel a adoptat soluția în cauză, bazându-și concluzia pe aceleași probe examinate în prima instanță, enumerând aceste probe în decizia sa (f.d. 16-25, vol. III), însă nejustificat a dat o valoare primordială declarațiilor inculpatului Musteața Valeriu și martorilor Bondarciuc Anatolie, Ixari Nistor, Pleșca Dorian, Lozan Viorel, Burbulea Zinaida (care nu sunt martori oculari), reapreciindu-le, fără a le examina pe viu în instanța de apel, și a omis de a le corobora cu celelalte probe cercetate de prima instanță conform cerințelor prevăzute de art. 366 – 373 Cod de procedură penal, apreciate corect de prima instanță prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, din analiza cărora prima instanță just a concluzionat că s-a confirmat cu certitudine că inculpatul Musteața Valeriu era la volan și a comis accidentul rutier în urma căruia a decedat victima Golea Vladimir.

Ca probe care confirmă vina inculpatului, Colegiul penal lărgit mai invocă procesele-verbale de recunoaștere a persoanelor pe viu din 12.11.2012 (f.d. 38-46, vol. I), prin care martorii oculari Coșciug Andrei și Botnaru Viorel, l-au recunoscut pe inculpatul Musteața Valeriu ca persoana care era la volanul automobilului „VAZ-2107” și pe Bondarciuc Anatolie ca persoana care era în calitate de pasager în automobilului „VAZ-2107”; prin declarațiile inițiale în calitate de bănuț și învinuit a lui Musteața Valeriu (f.d. 56, 116, vol. I), unde inculpatul Musteața Valeriu s-a

refuzat să dea declarații la urmărirea penală, prin ce evident a urmărit scopul de a se eschiva de la urmărirea penală pentru accidentul comis; prin ordonanța procurorului Știrbu Ruslan din 14.12.2012 (f.d. 112, vol. I), privind scoaterea lui Bondarciuc Anatolie XXXX de sub urmărire penală, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de ultimul, care la terminarea urmăririi penale nu a fost contestată de partea apărării, care a intrat în vigoare și are puterea lucrului judecat. Aceste mijloace de probă și circumstanțe au fost total ignorate de instanța de apel în speța dată, ce nu poate fi menținut.

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat de către procuror urmează a fi admis cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 martie 2017 ca fiind neîntemeiată și cu menținerea sentinței Judecătorei Florești din 04 noiembrie 2016, prin care Musteața Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă și în limitele legii penale de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip deschis, din motiv că apelurile au fost admise greșit, în speța dată confirmându-se temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

9. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe inculpatul **Musteața Valeriu Xxxx**, cu menținerea sentinței Judecătorei Florești din 04 noiembrie 2016, în privința aceluiași inculpat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 august 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Toma Nadejda

Moraru Petru